

11. บุหรี่โลว์ (Light) และ โลว์ทาร์ (Low Tar)

เห็นได้ชัดว่า
การพัฒนามะเร็งที่ไม่เป็น
อันตรายต่อสุขภาพ
เป็นประโยชน์ต่อธุรกิจ
ขายบุหรี่อย่างแน่นอน

1 ในช่วงปี 2493-2502 ขณะที่เริ่มปรากฏหลักฐานเกี่ยวกับอันตรายของบุหรี่ต่อสุขภาพ นักวิทยาศาสตร์ของอุตสาหกรรมบุหรี่ยังเริ่มตั้งหน้าตั้งตาคิดค้นและพัฒนาบุหรี่ "ปลอดภัย" ขึ้น เห็นได้ชัดว่าการพัฒนามะเร็งที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจขายบุหรี่อย่างแน่นอน "รับรองได้เลยว่าบริษัทใดที่ผลิตบุหรี่โดยอ้างว่ามีนิโคติน (Tar) และ นิโคตินน้อยลงได้เป็นบริษัทแรก...บริษัทนั้น จะครองตลาด"

(บริษัท คิลลิป มอริส ปี 2501)

"จริง ๆ นะ! จะวิเศษขนาดไหนถ้าบริษัทเราเป็นเจ้าแรกที่ผลิตบุหรี่ปลอดภัยได้สำเร็จ เราจะสบายแค่นั้นในการแข่งขันขายบุหรี่"

(บริษัทประชาสัมพันธ์ฮิลล์แอนด์ไนลันอ้างคำพูดของนายความคนหนึ่งในของบริษัทบุหรี่ ประมาณกลางทศวรรษ 1950 หรือระหว่างปี 2493-2502)

ในปี 2504 นักวิทยาศาสตร์ของฟิลลิป มอริสได้ศึกษาหาความเป็นไปได้ที่จะผลิต "บุหรี่ที่วงการแพทย์ยอมรับ" ซึ่งมีสารก่อมะเร็งในควันบุหรี่น้อยกว่าบุหรี่ทั่วไป การคิดค้นบุหรี่ยุคใหม่นี้ ประมาณการว่าต้องใช้ทุนถึง 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐและต้องใช้เวลานาน 7-10 ปี และ

"เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้จะต้องมีการทุ่มเททำวิจัยครั้งใหญ่ เพราะสารประกอบทุกกลุ่มในควันบุหรี่ยังมีสารก่อมะเร็งทั้งสิ้น"

(บริษัท คิลลิป มอริส ปี 2504)

โจทย์ที่ท้าทายคือการลดปริมาณน้ำฝนลงโดยคงระดับนิโคตินไว้เท่าเดิมหรือเพิ่มปริมาณขึ้นเพื่อให้ผู้สูบบุหรี่ต่อไป

“การลดปริมาณนิโคตินในบุหรี่แต่ละมวนลง] อาจส่งผลให้ผู้สูบบุหรี่จำนวนมากเลิกคิดนิโคติน และอาจจะทำให้ไม่เกิดภาวะติดนิโคติน ในกลุ่มผู้เริ่มสูบ”

(บริษัท บริติชอเมริกันทอแบคโค ปี 2502)

“แนวโน้มในปัจจุบันที่บุหรี่มีการปล่อยนิโคตินน้อยลงเรื่อย ๆ มีอันตรายอยู่ประการหนึ่ง นั่นคือผู้สูบจะเลิกนิสัยสูบบุหรี่ได้ ถ้าการปล่อยนิโคตินจากควันบุหรี่ลดลงต่ำกว่าระดับที่ก่อให้เกิด ‘ความพึงพอใจ’ แล้วผู้สูบก็จะเลิกทำตามกับตัวเองได้ง่ายขึ้นว่า ทำให้ไม่เลิกนิสัยที่ทำให้เสียเงินมากขึ้นเสีย”

(บริษัท บริติชอเมริกันทอแบคโค ปี 2520)

ในช่วงปี 2523-2532 บริษัท ฮาร์ เจ เรย์โนลด์ส ได้พยายามคิดค้นบุหรี่ ที่มีความปลอดภัยมากขึ้น นั่นคือบุหรี่ยี่ห้อพรีเมียร์ (Premier) โดยได้ทดสอบสูตรส่วนผสมของพรีเมียร์ที่เจอโคเคนกับถึงปริมาณเพื่อทำให้ผลิตภัณฑ์ใหม่นี้ปลอดภัยออกมาในปริมาณที่จำเป็น

“ผมเสียใจที่ได้ทราบว่าตัวอย่างการทดสอบที่นำมาจากสัตว์ที่สูบบุหรี่พรีเมียร์ ซึ่งมีโคเคนเจืออยู่ไม่มีโคเคนอยู่น้อยไป คุณบอกว่าปริมาณโคเคนที่วัดภายหลังการสูบบุหรี่ดังกล่าวไม่พบอยู่ในระดับไมกานาโนกรัม (nanogram) ต่อมิลลิกรัมซึ่งไม่มีความหมายทางสรีรวิทยา แต่ในการพูดกันทางโทรศัพท์วันนั้นผมได้ชี้แจงให้คุณฟังว่า ผลการทดสอบเช่นนี้อาจจะตีความได้หลายอย่างรวมทั้งการตีความว่า บุหรี่พรีเมียร์ ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นอุปกรณ์ปล่อยยาเข้าสู่ร่างกายของผู้สูบ”

(บริษัท ฮาร์ เจ เรย์โนลด์ส ปี 2532)

เป้าหมายสำคัญของทางการคิดค้นบุหรี่ที่มีความปลอดภัยกว่าบุหรี่ทั่วไป คือการทำให้ผู้สูบมีความมั่นใจมากขึ้นว่าไม่เป็นอันตราย และไม่ต้องการเลิกสูบ

“บริษัทผลิตบุหรี่กำลังสนใจผลิตบุหรี่ที่มีส่วนผสมของนิโคตินและสารระดับอนุภาคต่าง ๆ ในปริมาณต่ำลงเพื่อให้บุหรี่แบบใหม่นี้ติดตลาด โดยหวังจะสร้างความมั่นใจให้กับผู้สูบว่า บุหรี่ประเภทนี้เป็นอันตรายต่อสุขภาพน้อยกว่าบุหรี่แบบเดิม”

(บริษัท บริติชอเมริกันทอแบคโค ปี 2514)

“งานทั้งหมดในเรื่องนี้ควรพุ่งเป้าไปที่การสร้าง ความมั่นใจให้กับผู้สูบบุหรี่ในประเด็นการติดบุหรี่ การสร้างความมั่นใจนี้สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การอ้างว่ามีสารในควันบุหรี่น้อย หรือการทำให้ผู้สูบบรรู้ว่ามีสารในควันบุหรี่น้อย รวมทั้งการทำให้ผู้สูบบรรู้ถึง ‘ความละมุนละไม’ ของควันบุหรี่”

(บริษัท บริติชอเมริกันทอแบคโค ปี 2520)

“ผลิตภัณฑ์บุหรี่ที่ปริมาณนิโคตินต่ำลงจะเป็นตัวกำหนดสำคัญของธุรกิจค้าบุหรี่ในระยะยาว คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์เช่นนี้จะกลายเป็นกลไกสำคัญที่สร้างความมั่นใจให้กับผู้สูบบุหรี่”

(บริษัท บริติชอเมริกันทอแบคโค ปี 2522)

“ผู้ต้องการเลิกสูบบุหรี่อาจจะเปลี่ยนใจไม่เลิกหรืออย่างน้อยก็อาจจะสูบบุหรี่ต่อไปอีกระยะหนึ่ง การสูบบุหรี่ที่มีความระคายเคืองน้อยลงถือเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ไม่ต้องเลิกสูบบุหรี่ทันที บุหรี่ที่ปลอดภัยจะเป็นที่สนใจอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมที่มีแรงกดดันให้คนเลิกสูบ”

(บริษัท บริติชอเมริกันทอแบคโค, เมษายน ปี 2529)

“โดยสรุปแล้ว ‘ภัยคุกคาม’ ฐานลูกค้า ปัจจุบันของบุตรียี่ห้อนี้ของเราน่าจะอยู่ที่ความต้องการเลิกบุตรี (ผู้สูบบุหรี่ประเภท ซิล คัท อีลคัทไลท์ที่มีความต้องการน้อยกว่าผู้สูบบุหรี่ประเภท ซิล คัท อีลคัท มายด์) ไม่ใช่อยู่ที่บุตรีคู่แข่งของเราที่จริงแล้วการที่ผู้สูบบุหรี่คู่แข่งมีความรู้สึกที่ดีต่อบุตรีประเภท ซิล คัท อีลคัท มายด์ ก็เพราะมันมีปริมาณน้ำมันดินต่ำมาก และเพราะรู้สึกว่าการสูบบุหรี่นั้นเป็นอันตรายต่อสุขภาพน้อยกว่าบุตรียี่ห้ออื่น ความรู้สึกของผู้บริโภคเช่นนี้ได้รับแรงสนับสนุนจากภาพของบุตรียี่ห้ออื่นที่เชื่อมโยงกับ ‘ผู้ที่ห่วงใยสุขภาพตนเอง’”

(บริษัท กลางคานอร์ ปี 2538)

W การสำรวจผู้สูบบุหรี่ชี้ว่า

“ผู้สูบบุหรี่ส่วนน้อยมองว่าการเปลี่ยนไปสูบบุหรี่ที่มีปริมาณน้ำมันดินต่ำเป็นขั้นตอนหนึ่งของการเลิกบุตรี อย่างไรก็ตามคนส่วนใหญ่กลับมีความรู้สึกว่าการสูบบุหรี่เช่นนี้เป็นวิธีที่จะทำให้การเลิกสูบบุหรี่เป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นหรือไม่เร่งด่วน”

(บริษัท กลางคานอร์ ปี 2540)

อย่างไรก็ตาม

“ผลของการเปลี่ยนไปสูบบุหรี่ที่มีปริมาณน้ำมันดินต่ำอาจจะทำให้ได้รับอันตรายเพิ่มขึ้นแทนที่จะน้อยลงก็ได้”

(สถาบันวิจัยเรื่องยาสูบ ปี 2522)

อันตรายที่เพิ่มขึ้นนี้ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากเป็นเพราะ ‘การลดเซอ’ อันเนื่องจากการปรับพฤติกรรมการรับควันบุตรีเข้าสู่ร่างกายเพื่อให้ได้นิโคตินในปริมาณที่เคยได้รับ ดังนั้นผู้สูบบุหรี่ที่มีปริมาณน้ำมันดินต่ำจึงลดเซอการรับควันบุตรีที่มี

นิโคตินน้อยด้วยการสูดควันบุตรีให้ลึกขึ้นและสูดบ่อยขึ้น การลดเซอเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นในการตรวจวัดสารจากควันบุตรีด้วยเครื่องจักร

“เรื่องการสูดเซอ: นี่เป็นปัญหาที่แก้ไขไม่ได้เหมือนกัน ในด้านหนึ่งประเด็นนี้มีความอ่อนไหวเชิงธุรกิจ ในขณะที่อีกด้านหนึ่งก็เป็นผลประโยชน์ของอุตสาหกรรมบุตรีที่จะต้องหาข้อมูลมาให้ได้ และแสดงความไม่ใส่ใจด้วยกับฝ่ายที่ยังว่าแผนงานเลิกบุตรีที่ให้สารในควันบุตรีน้อยลง เป็นการชักจูงให้ผู้สูบบุหรี่เข้าใจไขว้เขว เพราะที่จริงแล้วผู้สูบบุหรี่จะได้รับสารน้อยลงด้วยการสูดควันบุตรีให้ลึกขึ้นและสูดมากกว่ากัน”

(บริษัท อินทิเรียล ปี 2526)

อุตสาหกรรมบุตรีเคยตั้งข้อสงสัยว่าจะสามารถคิดค้นบุตรีที่ปลอดภัยกว่าบุตรีทั่วไปได้หรือไม่

“เนื่องจากสารก่อมะเร็งที่รู้จักกันนั้นเกิดขึ้นจากการเผาไหม้วัสดุอินทรีย์หลากหลายชนิดด้วยความร้อน จึงไม่น่าเป็นไปได้ที่จะพัฒนารูปแบบการสูบบุหรี่ที่ปลอดภัยอย่างแท้จริง”

(บริษัท บริติช อเมอริกัน โทแบคโค ไม่น่าจะพูด)

เมื่อนักวิทยาศาสตร์ของบริษัทบุตรีอเมริกัน ชื่อ ลิกเกทต์ ได้คิดค้นบุตรีที่มีอันตรายต่อสุขภาพน้อยลงอย่างมีนัยสำคัญได้นั้น พวกเขาเผชิญปัญหาจากนักกฎหมายของบริษัทเดียวกัน

“นักกฎหมายบอกว่าเราจะเรียกบุตรีนี้ว่า ‘บุตรีปลอดภัย’ ไม่ได้ เพราะมันมี ‘นัย’ ว่าบุตรีที่บริษัทออกมาขายนั้น เป็นบุตรีที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งจะทำให้บริษัทเราต้องรับผิดชอบ ดังนั้นแผนงานนี้จึงต้องระงับไป”

(ปี 2539)

นักวิทยาศาสตร์ของบริติช อเมริกัน โทแบ็ค-
โคก็ถูกคัดค้านจากหัวหน้างานของพวกเขาคือ
แพ็ดดริกซีอี เช่นกัน

-ในการพยายามเกิดคำฉุภรี 'ปลอดทภัย' ขึ้น

มานั้น เป็นการเลี้ยงต่อการถูกเข้าใจว่าพวกคุณยอม
รับว่าผลิตภัณฑ์ที่เราขายในปัจจุบัน 'ไม่ปลอดทภัย'
ซึ่งผมคิดว่าไม่ว่าจะเป็นจุดยืนของเรา"

(บริษัท บริติช อเมริกัน โทแบ็คโค ปี 2529)